

DECIZIA nr. 520 / 14.08.2013

privind soluționarea contestației formulate de **S.C. X S.R.L**
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București
sub nr. x/30.05.2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București (în prezent Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București) prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de către Administrația Finanțelor Publice sector 4 (în prezent Administrația sector 4 a Finanțelor Publice), cu adresa nr. x/24.05.2013, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București (în prezent Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București) sub nr. x/30.05.2013, asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L** cu sediul în București, Bd. M nr. , sector 4.

Obiectul contestației, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Sector 4 (în prezent Administrația sector 4 a Finanțelor Publice) sub nr. x/21.05.2013, îl constituie Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. F-S4 x/29.04.2013, emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice sector 4 (în prezent Administrația sector 4 a Finanțelor Publice), în baza Raportului de inspectie fiscală nr. F-S4 x/29.04.2013, ambele comunicate sub semnatura în data de 30.04.2013, cu adresa nr. x/29.04.2013, prin care s-a stabilit în sarcina societății obligații fiscale în suma totală de y lei, reprezentând:

- y1 lei impozit pe profit;
- y2 lei majorări de întârziere/dobânzi aferente impozit pe profit;
- y3 lei TVA;
- y4 lei majorări de întârziere aferente TVA;
- y5 lei penalități de întârziere aferente TVA.

Având în vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) și art. 209 alin.(1) lit.(a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat următoarele:

I. Prin contestația formulată, SC X SRL solicită anularea deciziei de impunere nr. F-S4 x/29.04.2013 și a raportului de inspectie fiscală nr. F-S4 x/29.04.2013 ca netemeinice, existând neconcordanțe cu privire la perioada supusă inspecției fiscale.

În susținerea contestației, societatea aduce următoarele argumente:

Cu toate că în urma verificărilor s-a constatat o similitudine între documentele justificative și situația de fapt, organele de control au procedat în

mod abuziv si fara temei legal la estimarea bazei de impunere, incalcand prevederile art.64 si art.67 din OG nr. 92/2003.

Ordinul nr. 3389/2011 prevede ca metoda compararii preturilor se aplica in cazul in care cantitatile si preturile sunt comparabile si tranzactiile sunt efectuate de comercianti de acelasi nivel si nu cu preturi practicate de cei mai mari comercianti.

Normele europene invocate in raportul de inspectie fiscala apara principiul univalabil si interdictia de imixtiune in forma finala a pretului de piata.

Nu se poate retine incalcarea art.11 din Codul fiscal, intrucat:

- scopul economic rezulta din faptul ca societatea a efectuat achizitii intracomunitare de bunuri si a desfasurat comert cu ridicata a produselor din carne si peste cu un adaos mediu de 7%;

- nu exista diferenta de TVA de achitat avand in vedere documentele justificative prezentate si imposibilitatea aplicarii metodei compararii preturilor;

- marfa distribuita de societatile comerciale comparate se realizeaza in sistem en detail si nu este identica, societatea fiind importator direct de produse congelate si nu se precizeaza daca preturile comparate sunt purtatoare de TVA.

In concluzie, contestatara solicita admiterea contestatiei, anulara deciziei de impunere si a raportului de inspectie fiscala si exonerarea de la plata diferentelor de TVA, impozit pe profit si si accesorii.

II. Prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S4 x/29.04.2013, emisa in baza raportului de inspectie fiscala nr. F-S4 x/29.04.2013 s-au stabilit in sarcina societatii urmatoarele:

- y1 lei impozit pe profit;
- y2 lei majorări de întârziere/dobanzi aferente impozit pe profit;
- y3 lei TVA;
- y4 lei majorări de întârziere aferente TVA;
- y5 lei penalități de întârziere aferente TVA.

III. Avand in vedere documentele existente la dosarul cauzei, constatările organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatarei si prevederile legale in vigoare pe perioada supusa inspectiei fiscale se retin urmatoarele:

Prin raportul de inspectie fiscala nr. F-S4 x/29.04.2013 ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul AFP sector 4 a efectuat inspectie fiscala generala la SC X SRL, pentru perioada 04.12.2012-31.12.2012, din punct de vedere al impozitului pe profit si pentru perioada 01.02.2013-28.02.2013 din punct de vedere al TVA, urmare adresei ANAF – Grupul de Lucru Antifrauda nr. x/HG/08.01.2013 si adresei nr. x/MC/24.01.2013 transmisa de Inspectoratul General al Politiei Romane-Directia Generala de Politie Bucuresti-Serviciul de Investigare a fraudelor.

Ca urmare a constatarilor din raportul de inspectie fiscala nr. F-S4 x/29.04.2013, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. F-S4 x/29.04.2013 s-au stabilit in sarcina societatii, urmatoarele:

- y1 lei impozit pe profit;
- y2 lei majorări de întârziere/dobanzi aferente impozit pe profit;
- y3 lei TVA;
- y4 lei majorări de întârziere aferente TVA;
- y5 lei penalități de întârziere aferente TVA.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată și accesoriile aferente acestora, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații se poate investi cu analiza pe fond a contestației în ceea ce privește obligatiile fiscale stabilite prin decizia de impunere contestată, în condițiile în care pentru aspectele constatate de inspectia fiscala si care fac obiectul contestației, prin adresa nr.x/08.05.2013 Administratia Finantelor Publice sector 4 a sesizat Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti, in vederea efectuării cercetărilor necesare pentru a constata daca exista indicii cu privire la savarsirea de catre reprezentantii legali a faptelor prevăzute de Legea nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

În fapt, inspecția fiscala efectuată de organele de inspecție fiscală din cadrul Administratia Finantelor Publice sector 4 la SC X SRL a fost initiata urmare adresei ANAF – Grupul de Lucru Antifrauda nr.x/HG/08.01.2013, in vederea determinării modului de constituire si virare a impozitelor si taxelor datorate bugetului general consolidat, urmare neconcordanțelor constatate între sumele declarate de SC X SRL in declaratiile 394 privind livrarile efectuate catre SC LS Impex SRL si SC L-B B SRL aferente lunii decembrie 2012 si adresei nr.x/MC/24.01.2013 transmisa de Inspectoratul General al Politiei Romane-Directia Generala de Politie Bucuresti-Serviciul de Investigare a fraudelor, care in urma neregulilor sesizate a propus Parchetului de pe langa Tribunalul Bucuresti inceperea urmaririi penale impotriva administratorului societatii, aceasta fiind aprobata si emisa Ordonanta nr.x/P/2013 privind inceperea urmaririi penale impotriva administratorului societatii si aplicarea sechestrului asigurator asupra marfurilor (x kg pulpe pui).

Intrucat din verificarea documentelor puse la dispozitie de Serviciul de Investigare a fraudelor au rezultat indicii privind existenta pericolului ca societatea sa se sustraga, sa isi ascunda sau sa risipeasca patrimoniul a fost emisa decizia de instituire a masurilor asiguratorii nr. x/05.02.2013.

Urmare verificarii documentelor puse la dispozitie de reprezentantii societatii (balantele de verificare, jurnalele de vanzari si de cumparari, stocul de marfa, registrul jurnal, deconturile de TVA, declaratiile 390 si 394) s-au constatat diferente privind sumele inregistrate, reprezentand achizitii intracomunitare de marfa si livrari de marfa (pulpe pui congelate).

In vederea stabilirii realitatii si legalitatii tranzactiilor derulate de SC X SRL, organele de inspectie fiscala au dispus efectuarea de verificari incrucisate la clientii societatii, din care au rezultat urmatoarele aspecte:

1. Prin adresa nr.x/22.02.2013 s-a solicitat DGFP Ilfov control incrucisat la SC P Expres SRL.

Cu adresa inregistrata la AFP sector 4 sub nr. x/04.04.2013, DGFP Ilfov a transmis procesul verbal nr.x/27.03.2013 din care reies urmatoarele:

- facturile fiscale emise de SC X SRL sunt inregistrate in jurnalul de cumparari pe luna februarie 2013;
- nu a fost inregistrata TVA deductibila, societatea fiind scoasa din evidenta ca platitor de TVA;
- marfa nu a fost valorificata;
- in balanta de verificare a lunii februarie 2013 marfa este inregistrata in contul 357 „marfuri aflate la terti”;
- conform contractului de custodie din 04.02.2013 incheiat cu SC LS Impex SRL marfa se afla in depozitul din bd. T nr. , unde SC L S Impex SRL are contract de inchiriere privind spatii de depozitare cu SC C M Enterprise SA.

Prin adresa nr.x/15.04.2013 a fost solicitat sprijinul Garzii Financiare pentru verificarea realitatii si existentei stocului de marfa.

2. Prin adresa nr.x/18.02.2013 s-a solicitat DGFP Prahova control incrucisat la SC LS Impex SRL referitor la provenienta marfii, realitatea expedierii si transportul marfurilor, persoanele care au participat la incarcarea marfii, confirmarea de primire a marfii, urmare caruia au rezultat deficiente cu privire la realitatea tranzactiilor, acestea fiind consemnate de inspectia fiscala in procesul verbal nr.x/13.03.2013, din care reies urmatoarele:

- facturile de vanzare nu poarta mentiuni privind mijloacele de transport, numele delegatului si nu exista documente referitoare la expeditia, transportul si receptia marfii;
- societatea nu are deschis punct de lucru pentru spatiul de depozitare inchiriat in baza contractului de inchiriere incheiat cu SC C M Enterprise SA si nu a putut prezenta documente care sa ateste indeplinirea obligatiilor stabilite prin contract de catre prestator privind primirea, conservarea, incarcarea-descarcarea, eliberarea si gestionarea marfurilor;
- societatea a inregistrat livrari de marfa fara avea in stoc produsele (ex: vanzarea cantitatii de x kg pulpe pui congelate in data de 21.12.2012, in conditiile in care prima achizitie a fost in data de 24.12.2012);
- societatea nu detine certificate de origine pentru intreaga cantitate de marfa inscrisa in facturile de achizitie ce face obiectul tranzactiilor;

- pentru cantitatea de x kg marfa pentru care s-au intocmit 5 facturi de stornare emise de SC X SRL nu s-a facut dovada returnarii acesteia si nici ca a fost tinuta intr-un mijloc de transport, potrivit decaratiilor, avand in vedere capacitatea de depozitare redusa fata de spatiul necesar si faptul ca nu asigura conditii speciale de depozitare;

- in perioada analizata, societatea a livrat o cantitate de marfa (pulpe pui congelate si macrou congelat) in plus fata de cea aprovizionata de la SC X SRL si SC P Expres SRL, in conditiile in care nu avea stoc initial de astfel de produse, iar din explicatiile administratorului reiese ca nu cunoaste problema fiind posibila o greseala a contabilitatii;

- nu se justifica scopul economic al tranzactiilor, cat timp pretul mediu de achizitie al produselor (pulpe pui congelate si macrou congelat) este mai mare decat pretul mediu de vanzare;

- urmare solicitarii de informatii de la SJIF privind datele inscrise in declaratia 394 au rezultat urmatoarele: achizitiile de bunuri si servicii de la SC P Expres SRL inregistrate in evidenta contabila in luna decembrie 2012 nu au fost cuprinse in declaratia 394 si nu fost declarate nici de furnizor, iar livrarile de bunuri si servicii catre SC L-B B SRL aferente lunii decembrie 2012 un au fost declarate de client;

- din raportul nr.x/11.03.2013 pus la dispozitie de Compartimentul de schimb international de informatii din cadrul DGFP Prahova rezulta ca SC LS Impex SRL a declarat pentru luna decembrie 2012 o achizitie intracomunitara de marfuri din Germania nedeclarata de partener.

3. Prin adresa nr.x/28.01.2013 s-a solicitat AFP sector 1 control incrucisat la SC L-BB SRL, iar prin adresa nr.x/31.01.2013 organul fiscal a comunicat ca, din verificarea datelor din programul informatic INFOPC reiese ca societatea a corectat declaratia 394 aferenta lunii decembrie 2012, in ceea ce priveste relatia cu SC X SRL.

4. In vederea stabilirii unui pret de vanzare corect, prin adresele nr.x/08.03.2013, nr. x/08.03.2013, nr.x/20.03.2013 si nr.x/19.03.2013 s-a solicitat SC A Romania SA, SC M C &c SA, SC A Trading SRL, SC C Romania SA si pe e-mail Ministerului Agriculturii informatii pentru comunitarea pretului mediu de achizitie pentru produsele detinute SC X SRL.

Urmare raspunsurilor primite s-a calculat un pret mediu pentru fiecare dintre produse – pulpe pui congelate, macrou congelat, pulpe pui cu spate – rezultand un pret de livrare superior celui cu care au fost comercializate aceste produse de catre SC X SRL.

In consecinta, prin raportul de inspectie fiscala nr. F-S4 nr. x/29.04.2013, in baza caruia a fost emisa decizia de impunere F-S4 nr. x/29.04.2013, contestata, a fost estimata baza de impunere pentru impozit pe profit si TVA, prin majorarea veniturilor care trebuiau inregistrate, ca urmare a informatiilor primite in urma actiunilor intreprinse, in conformitate cu art.1 si art.2 din OMFP nr.3389/2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, coroborate cu

directivele europene si cu jurisprudenta CEJ, cu consecinta stabilirii diferentelor de obligatii fiscale reprezentand: impozit pe profit in suma de y1 lei si accesorii aferente in suma de y2 lei, TVA in suma de y3 lei și accesorii aferente in suma de y4 lei.

Cu **adresa nr. x/08.05.2013**, inregistrata la organul de cercetare penala in data de 17.05.2013, organele de inspectie fiscala din cadrul A.F.P. Sector 4 - Activitatea de Inspectie Fiscala au sesizat Parchetul de pe langa Tribunalul Bucuresti, cu privire la nerealitatea tranzactiilor derulate de SC X SRL cu clienti aflati pe teritoriul Romaniei, aspecte consemnate in procesele verbale incheiate si in raportul de inspectie fiscala, solicitandu-se intreprinderea masurilor ce se impun pentru a stabili daca sunt intrunite elementele infractiunilor prevazute de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale.

În drept, potrivit prevederilor art. 214, alin.(1), lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“(1) Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă”.

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-S4 nr.x/29.04.2013, în baza căruia s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr. F-S4 nr.x/29.04.2013, contestate, și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Aceasta interdependență constă în faptul că în urma verificărilor, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea a diminuat impozitele și taxele datorate bugetului de stat cu suma de y lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente, prin neinregistrarea corespunzătoare a veniturilor obtinute din vanzarea marfurilor si a TVA, iar în urma controalelor încrucișate efectuate de organele de inspecție fiscală din cadrul DGFP Ilfov, DGFP Prahova, AFP sector 1, a solicitarii de informatii privind preturile medii practicate pe piata si a schimbului de informatii privind datele inscrise in declaratia 394 s-au constatat deficiente privind tranzactiile derulate de SC X SRL cu SC L Solutions Impex

SRL, SC L-B B SRL, SC P Expres SRL, organele de inspecție fiscală considerând că modul de derulare a operațiunilor între aceste societăți poate întruni elementele infracțiunii de evaziune fiscală.

Ca urmare, în condițiile în care speta privește determinarea bazei impozabile a impozitului pe profit și TVA, care trebuie să aibă la baza tranzacții reale și să fie justificate cu documente, organele administrative de soluționare a contestației nu se pot pronunța pe fondul cauzei înainte de a se finaliza soluționarea laturii penale, prioritatea de soluționare având-o organele penale care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, potrivit principiului de drept "penalul ține în loc civilul", precum și faptul că în speță operațiunile efectuate au implicații fiscale pentru care se ridică problema realității acestora, nefiind însoțite de documente justificative.

Se reține că potrivit doctrinei, acțiunea penală are întâietate față de acțiunea civilă deoarece, pe de o parte, cauza materială unică a celor 2 acțiuni este săvârșirea infracțiunii sau existența indicilor săvârșirii unei infracțiuni, iar, pe de altă parte, soluționarea acțiunii civile este condiționată de soluționarea acțiunii penale în privința existenței faptei.

Totodată, precizăm că și Curtea Constituțională prin Decizia nr.449/26.10.2004 s-a pronunțat în sensul că *„întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art.19 alin.2 din Codul de Procedură penală, scopul suspendării constituindu-l tocmai verificarea existenței sau nu a infracțiunii cu privire la care instanța are unele indicii”*, menționând în cuprinsul aceleiași Decizii faptul că pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ.

Prin Decizia nr.72/28.05.1996, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art.22, alin.(1) din Codul de Procedură Penală, potrivit cărora *„hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”*.

De asemenea, prin Decizia nr.449/26.10.2004, Curtea Constituțională a constatat că *“pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în ceea ce privește acțiunile în contencios administrativ”*.

Totodată, se reține că prin Decizia nr. 95/2011, Curtea Constituțională apreciază că *„în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]”*,

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul AFP sector 4 (în prezent Administrația sector 4 a Finanțelor Publice) - Activitatea de Inspectie Fiscala a înaintat Parchetului de pe lângă Tribunalul Bucuresti sesizarea penală nr. x/08.05.2013, pentru a se face aplicațiunea Legii nr.241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimitte la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrăurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

Totodată se reține că, practica jurisprudențială europeană a CEDO privește drept discriminare aplicarea unui regim juridic diferit unor situații similare interzicând expres aplicarea unei diferențe de tratament unor situații analoage sau comparabile.

A proceda astfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspecție fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art.108 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, contatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu toate consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că prioritatea de soluționare o au organele de urmărire penală, care se vor pronunța asupra caracterului infracțional al faptelor, potrivit principiului de drept *“penalul ține în loc civilul”*, consacrat prin art.19, alin.(2) din Codul de Procedură Penală, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Direcția Generală Regionala a Finanțelor Publice Bucuresti, prin Serviciul soluționare contestații nu se poate investi cu soluționarea pe fond a cauzei, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art.214, alin.3 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora: **“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”**

De asemenea, pct. 10.1 -10.3 din Ordinul Președintelui ANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, statuează că:

“10.1. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art.213 alin.(1) din Codul de procedură fiscală, numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Solutia data de organele de cercetare si urmarire penala trebuie însoțita de rezolutia motivata, atunci când suspendarea a fost pronuntata până la rezolvarea cauzei penale. Daca solicitarea de reluare a procedurii de solutionare apartine imputernicitului contestatorului, altul decat cel care a formulat contestatia, acaesata trebuie sa faca dovada calitatii de imputernicit, conform pct.2.2-2.4.

10.2. În situația în care solicitarea de reluare a procedurii apartine contestatorului, organele de solutionare vor cere organului fiscal abilitat, printr-o adresa, comunicarea faptului ca motivul de încetare a suspendării solutionării contestației a ramas definitiv/definitiv si irevocabil.

10.3. La reluarea procedurii administrative, organul de solutionare competent poate solicita organului fiscal care a sesizat organele de urmarire si cercetare penala punctul de vedere privind solutionarea contestației în raport cu solutia organelor penale.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține că până la pronunțarea unei soluții definitive pe latura penală, **se va suspenda soluționarea contestației pentru suma totală de y lei reprezentând impozit pe profit, TVA și accesorii aferente**, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 214. alin.(3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru considerentele ce preced si in temeiul art. 9 din Legea nr.241/2005 pentru prevenirea si combaterea evaziunii fiscale, art. 214 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, pct. 10.1-10.3 din Instructiunile aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 450/2013:

DECIDE

Suspenda solutionarea contestatiei formulata de SC X SRL pentru impozit pe profit, TVA si accesorii aferente in suma de y lei stabilita prin Decizia de impunere nr. F-S4 x/29.04.2013 emisa de Activitatea de Inspectie Fiscala din cadrul Administratiei sector 4 a Finantelor Publice, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute in prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Tribunalul Bucuresti.

